

унітарною державою, в межах якої немає регіонів компактного проживання осіб, що належать виключно до якоїсь однієї етнічної меншини і становлять переважну більшість населення України. Тому державний статус української мови несумісний з пропагандою чи іншою практичною діяльністю, спрямованою на запровадження другої державної мови, будь-яких форм регіональної мовної автономії або проголошення діалектів української мови окремими мовами.

Перелік використаних джерел

1. Конституція України (Основний Закон) // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30.
2. Україна в 2009 році: конституційний процес і перспективи країни. Біла книга державної політики / за заг. ред. Ю.Г. Рубана. – К.: НІСД, 2009. – 224 с.
3. Концепція державної мовної політики. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/161/2010>.
4. Проект Закону України «Про державну мову» №5670 від 19 січня 2017 року. URL: <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc>.

Іван Кременчук

студент спеціальності «Ветеринарна медицина»,
освітній ступінь «бакалавр»

Науковий керівник: **Чайковська О.В.**

к.ф.н., викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ДО ПИТАННЯ ПРО СПЕЦИФІКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄС

Україна останнім часом перебуває у стані адаптації, глобалізації та інтеграції моделі європейського управління державою майже у всіх сферах суспільно-економічного життя. Поглиблення міжнародних відносин спостерігається й у вищій школі. Процес міжнародного обміну отримав назву академічної мобільності. Університети, що перебувають у потоці освітніх змін заключають договори з іноземними університетами-партнерами, тим самим створюючи умови для проходження міжнародної практики викладачами та

студентами. Реалізації такого обміну, безумовно, сприяє Болонський процес. Адже в окремих положеннях декларації зазначено, що студенти Європи мають право на навчання для здобуття ступенів, що визнаються в країнах Євросоюзу, а не тільки в країнах (регіоні), де їх здобуто. Крім того, головною відповідальністю навчальних закладів та установ європейської вищої школи є гарантування того, що вони роблять усе можливе для надання однаково високого рівня кваліфікації своїм студентам [1, С. 77].

Сучасний стан вищої освіти в Україні свідчить про те, що перехід на Болонську систему, без сумніву, пришвидшив процес отримання статусу дипломованого фахівця, як, скажімо, це відбувається у Польщі. Сьогодні програма бакалаврату триває 3–4 роки, а магістратури – 1–1,5 роки. Крім того, більшість вітчизняних ВНЗ налагодили механізм вибіркової предметів та курсів, а також швидкими темпами вводять індивідуальні графіки навчання. Більше того, інтенсивно налагоджуються зв'язки із європейськими навчальними закладами з метою впровадження програм обміну для студентів та викладачів.

Дещо відрізняється система вищої освіти у Німеччині. Відсутність вступного іспиту, за виключенням іноземців, а також той факт, що у Німеччині немає жодних вікових обмежень для вступу в університет гарантують як високу кількість студентів, так й низький відсоток тих, хто прагне отримати освіту в інших країнах. Цікавим фактом є те, що Програма освіти у вузах Німеччини охоплює п'ять років (10 семестрів). Після перших трьох років (6 семестрів) навчання студенти захищають попередній диплом, а після п'яти років (10 семестрів) студенти захищають диплом або здають магістерський екзамен.

У Франції, скажімо, функціонує багато циклова система навчання у вищій школі. Перший цикл триває два роки, після яких студент отримує диплом про загальну університетську освіту (DEUG). Другий цикл готує до отримання ліцензіату (університетський ступінь, один рік після DEUG) та до магістратури (університетський ступінь, рік після ліцензіату). Третій цикл має дві спеціалізації:

1) диплом про вищу спеціалізовану освіту (DESS, рік після магістратури), після отримання якого випускник може іти працювати;

2) диплом про поглиблене навчання DEA, що готує до наукових досліджень, рік після магістратури), отримавши який випускник продовжує роботу у сфері наукових досліджень.

Якщо порівнювати час навчання в навчальних закладах Західної Європи та України, то видно, що ступінь бакалавра у Франції відповідає атестату зрілості в Україні, а коледж у Франції відповідає українській середній школі (гімназії). Разом з тим, коледж в Англії та Голландії є вищим навчальним закладом. В цих країнах диплом бакалавра відповідає українському ступеню бакалавра, що надається університетами після четвертого року навчання.

Через різні терміни навчання у середній школі існують відмінності вимог до іноземних студентів з боку вищих навчальних закладів різних країн. Так, наприклад, навчання в коледжах та університетах Англії, а також в університетах Німеччини починається після 13 років попередньої освіти. Тому, щоб вступити на перший курс вузів цих країн, необхідно закінчити два курси українського університету. До голландського вузу можна вступати одразу після закінчення середньої школи. А для того, щоб вступити до вузу Франції, необхідно закінчити один курс українського університету. Навчання в Німеччині та Франції безкоштовне, у Голландії студенти оплачують лише 30% вартості навчання, тобто 1 400 \$ на рік. У Англії та США навчання повністю оплачується студентами: 6 000–8 000 \$ на рік.

Як бачимо, терміни навчання, умови до вступу в країнах ЄС відрізняються. Наша система вищої світи за термінами здобуття різних рівнів освіти нагадує Польщу, проте, вимоги до вступу відрізняються. Як бачимо, кожна країна розробила свою стратегію розвитку вищої школи та залучають усі можливі інструменти підвищення якості підготовки майбутніх фахівців, залучення якомога більшої кількості абітурієнтів як зі своєї країни, так і з закордону. Тож,

Українська вища школа лише робить свої перші кроки у конкурентній боротьбі за абітурієнта та намагається віднайти своє місце вже не у вітчизняній, а європейській університетській освіті.

Перелік використаних джерел

1. Гуляєва Н.М. Мобільність викладачів і студентів: проблеми та орієнтири // Матеріали VI щорічної міжнародної конференції «Розбудова менеджмент-освіти в Україні» (17–19 лютого 2005 року м. Дніпропетровськ). – К.: Навч.-метод. центр «Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2005. – С. 76–81.
2. Chaikovska O. Personaldevelopmentforteachers: webinarsandfreeonlinecourses / Olha Chaikovska // Актуальные научные исследования в современном мире: Сб. научных трудов. – Переяслав-Хмельницький, 2018. – Вып. 4(36), ч. 8 – С. 6–10.
3. Chaikovskaya O. How webinars work to engage and motivate teachers towards success / O. Chaikovskaya // International Scientific conference devoted to 26th anniversary of Comrat University [«Science, Education and Culture»], (Moldova, February 10, 2017) / Ministry of Education of Moldova. – Comrat: Comrat university publishing, 2017. – P 238–240.

Тетяна Марущак

студентка спеціальності «Геодезія та землеустрій»,

освітній ступінь «бакалавр»

Науковий керівник: **Гуменюк І.І.**

к.ф.н., викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський

АНАЛІЗ БРИТАНСЬКОГО ДОСВІДУ ПІДГОТОВКИ ГЕОДЕЗИСТІВ

Соціально-економічний розвиток України відбувається у прямій залежності від світових тенденцій, котрі стосуються різноманітних сфер людської діяльності. Особливо значущим у даному розрізі стає процес вивчення зарубіжного досвіду організації освітніх програм підготовки майбутніх фахівців з метою надання якісної освіти в умовах компетентісного підходу. Це стосується усіх спеціальностей, зокрема й інженерних. Геодезист – це перш за все інженер, який пройшов підготовку і навчання в спеціалізованих закладах вищої освіти.